

İnsanın zihnine bazen şöyle bir vesvese gelir, der: “Sen de âdi ve böcek gibi bir hayvansın.

İ'lem eyyühe'l-aziz! İnsanın zihnine bazen şöyle bir vesvese gelir, der: “Sen de âdi ve böcek gibi bir hayvansın. Hayvanlardan fazla ne kıymetin var? Hem de semavat ve arzı yed-i kudretine alan Hâlık-ı Zülcelal'e karşı ne meziyetin ve ne gibi bir hizmetin var ki seninle meşgul olsun?” Bu vesveseye karşı şöyle bir hakikati düşünmek lâzım:

1- İnsan gayr-ı mütenahî acz ve fakrıyla beraber Cenab-ı Hakk'a imanıyla, kudret ve gına ve izzetine mazhar olmuştur. İşte bu mazhariyetten dolayı insan, hayvaniyetten terakki edip halife-i zemin olmuştur.

2- Cenab-ı Hak ihata-i kudret ve azametiyle insanın duasını işitir, hâcatını görür. Ve semavat ve arzın tedbiri, o insanı da düşünmeye mani değildir.